

ה א מי' פ"ל משלכות
צגנות הילכה 3:
ו ב ג מי' פ"ג משלכות
צגנות הילכה 3 כמהן פ"ז
ר' ג: ד מי' סס ופ"ז ס"ג:

הנני

חשי שלמה
על רבינו חננאל

ליקוטי רשות
[נדפס בסוף המכתה]

הנתקן

ב' נספְתָן נֶאֱמָן
מצוחה שהיא בדרכו של
הקב"ה אזוה על ידי
משה הווי אומר זו ע"ז:

ו' כי השנו ולא תעשה את כל המצוות האלה וכותב ² והנפש אשר העשה ביד רמה ה' הוקשו כולם לעז' ³ מה להלן דבר שחויבים על זדונו כרת ושננתו ⁴ חטא א' פ' סקימה לו לילעס בקעט מעטה צד' משליחן טעם מהן עלה על נס' מטה פטולם: דשוג במא. סה ג' מטה סגנה כמי' דשוג בקרבן. ליזען סמיך על זיוו כלה ג' נל דלי' ספיע עלי' סטולם: לא שם שגנה. עד סכג' נצנץ עטילס עטמ' ⁵ סגנה גמל' קוממי' סגנה נטלא מלט' גל' וכלה מ' דכתה נזרולס: ב'ין ששוג בבורא א'ז' שחויד בלאו. ס' קרכט' ⁶ נל הכלם ס' נל כל'מן לעטס' צבנגו' ומפק' ליא' זונט' ה'ט' מעתה ג' ז' לא המשנית. ס' נל' ג'': הארץ פרט למומר רב' שמעון בן אלעזר אמר מישום רב' שמעון אשר לא תשינה (⁷ בשגגה) ואשם ⁸ השב' מודיעתו מביא קרבן ר' יוחנן הא' קרא ר' דרש' ⁹ מעם Mai עבד ליה מבני ליה לברתニア ¹⁰ בדורתניה ¹¹ מעם על' שגנוו': הנן ¹² אבות מלאות אובי'ים חסר אחת והין בה ¹³ מניא' למה לי ואמר ר' יוחנן ¹⁴ שם עשאן כו'ן כו'ן על' כל' אחית הוי' משכחה לה בורון שבת ושננת מלאות בשלמא לרב' יוחנן ר' דאמר ב'ין ¹⁵ שישוג בכרת א' פ' שהזיד בלאו וכברת משכחה לה בנן ר' דיע' לה לשבת בלאו אלא ל'ר' ש' ב'ל דאמר ערד שישוג בלאו וכברת ר' דיע' לה לשבת במאי ¹⁶ ר' דיע' בתחומי' ¹⁷ ואלבא דר' ע' מאן תנא לה דתנו רבנן שנג' בזה וזה שנג' האמור בתורה ה'יר' בזה ובזה זו ה'יא מוד' האמור בתורה שנג' בשבת והזיד במלאות או שנג' שמלאכה והזיד בשבת או שאמ' יודע אני שמלאכה זו אסורה אבל אני יודע שהזיבין עליה קרבן או לא ה'יב' במאן במו'נו אמר אבי' הכל מודים בשבעות ביטוי' שאין חייבין עליה קרבן עד שישוג בלאו שב' הכל מודים מאן ר' יוחנן פשיטא כי ק'ר' יוחנן ה'יכא דאיבא כרת אבל ה'בא דליבא כרת לא ס'ר' א' הויא' וחיב' קרבן חדש הוא דבכל התורה כולה לא אשכחן לאו דמיית' עליה קרבן וה'בא מית' כי שוג' בקרבן נמי' ליה' קמ' ל'

נדצל שגנו חטאנו וכורע נגנו (ברש מהר, ב') אוול החוץ' בהתרותה ח' יא' והוא אין מישב גודס שלפנינו בדוחק (ברש מהר): [3] כתמי' וופרי' בגונן: [4] בסל' ה' ליטורי' הקומתות שצין במכרות השם' והכלה' (ט'יש): [5] ורש' תילין ה' עז' דבש' השער מרגש ואלטימ' אמתה והזהם שבת ר' יי' והאל והירוח והוא צצע' יש' (יגון): [6] דבוק' כאן הס' ג' מיליטין' יי' ש': [7] והאל והירוח הוא צצע' יש' (יגון):

מפורת השם
עם הופכות

(ט) נקם דן קא: ע"ג
 (ז) יי"מ, ט. סדרות ג' ב-
 מ"ב מ"ל ז' ב-; (ט) א"ט
 ס: צ"ר, ע"ג (ט) נקם דן
 ו: נקם דן (ו-ז), ע"ג
 קליטתה; (ט) ע"ג לעיל
 חזרה א' (ט) טקסטים מוגנים: ע"ג
 דבורה וחוקך, נעל ר' ר' כ-
 ע. קמ"ל (ט) נקם דן
 ט) קג: סנדין ז' ע"ג
 ט) צוטס: ז' וצ"ז
 ט) שבוחת ט' ע"ב.

בשניהם

הנחות הב"ח

גלוין השם
תומך ר' מה עז' ו'
ודרשנו מה שציבור
שלא' מושוואו.
בצ'ק דף ע"ג מ"ט
ל"ס מילוי: שם ד'
בגון ששותג וכרי אב
ארבי דרבא קי'
מגוז'ן. עין נמיין
סלי' צונעת דף ס' ע'
ואדי' סכמץ' סס:

חנוך אור תשלום

א) כי תשנו ולא תעש
את כל המצוות האלה
אשר דבר יי אל משה

[במדבר טו, כב]

כיד רפה מון האורה וכ-
תגר את יי' הוא מגד-
ונברותה הנפש הדרו

וַיַּעֲשֶׂה אֶחָת מִבְּלֵי מִצּוֹן

ב' אלהיו אשר ל
תעשה בשגגה
(אשם: ויקרא ה, כב)

ד) ואם נפש אחיך
תחטא בשגגה מעב
הארץ בעשותך אחיך
ממצות י' אשר לך

תעשינה ואמון:
[ויקרא ד, כ]

הנהוות וציונות

